

Психолог попереджає та радить!!!

Увага, батьки! Булінг, насильство правопорушення та злочини ширяться Україною! Будьте пильними!

Проблема жорстокого поводження з дітьми як насильства різних видів і різноманітних комплексних порушень прав дитини, що відбито в чинному законодавстві (06.10.2024 року набрав чинності Закон України “Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання насильству та унеможливлення жорстокого поводження з дітьми”) призводить до різних видів відповідальності батьків.

Практика сімейного виховання свідчить, що досить часто батьки застосовують покарання (за низькі оцінки, за неадекватну поведінку тощо), як спосіб контролю та корекції поведінки дитини, але при цьому забувають, що покарання не повинне завдавати дитині ні морального приниження, ні фізичного страждання.

Принижуючи почуття гідності, батьки виховують у дитини схильність до пристосування та до поганих, негідних вчинків. Бездушні покарання породжують страх, а страх породжує хитрість та брехливість. Виникає замкнене коло.

Тому, жорстоке поводження з точки зору порушення прав дитини можна розглядати як:

- ігнорування потреб дітей, порушення їх прав;
- відсутність догляду за ними (чи незадовільний догляд);
- ізоляція дитини, бойкот (у дитячому колективі);

- відсутність проявів батьківської любові, доброти, чуйності;
- безвідповідальність щодо дітей;
- бездіяльність батьків щодо дитини у скрутній ситуації;
- насильство у всіх видах;
- брутальність, глузування, неповага до гідності особистості дитини;
- таке ставлення до дитини, яке не враховує її вік: дитина просто не може зробити того, що вимагають від неї батьки, дорослі;
- авторитарний стиль спілкування з дитиною;
- нехтування дитиною;
- обман дитини.

Поради батькам

Перш ніж карати дитину «за щось», «для чогось», зрозумійте:

- не можна примусити дитину щось зрозуміти – треба підвести її до розуміння того, як слід робити;
- правильно виховати можна лише підвищенням рівня конкретної особистості, розвитком почуття її гідності, поваги до себе як людини;
- сім'я має бути простором без насильства, насильство породжує насильство, покарання призводить до покарання.

Тому:

- якщо є сумнів карати, чи не карати – **не карати**;
- **неприпустимо** карати та навіть погрожувати знаряддям покарання, завдавати болю і страху будь-якими іншими насильницькими діями (крутити вуха, скубти) – це прояви садизму;
- **неприпустимо** систематично погрожувати покаранням у будь-якій формі, навіть натяком, рухом або поглядом;
- **неприпустимо** приниження гідності – дитина втрачає віру в себе, своє власне «Я»;
- **неприпустимо** дорікати дітям тільки за те, що Ви не в настрої, засмучені, роздратовані з якихось своїх причин, хворі, і Ваша власна врівноваженість поза контролем.

1. Уважно вислухайте дитину. У стані душевної кризи будь-кому з нас насамперед необхідний хтось, хто готовий нас вислухати. Докладіть всіх зусиль, щоб зрозуміти проблему, приховану за словами.
2. Оцініть серйозність намірів та почуттів дитини.
3. Оцініть глибину емоційної кризи. Часто людина, яка нещодавно перебувала в стані депресії, раптом починає бурхливу, невпинну діяльність. Така поведінка також може бути підставою для тривоги.
4. Уважно поставтеся до всіх, навіть найнезначніших образ і скарг. Не нехуйте нічим із сказаного. Він або вона можуть і не давати волі почуттям, приховуючи свої проблеми, але водночас перебувати у стані глибокої депресії.
5. Будьте впевнені, що Ви можете допомогти:
 - будьте терплячі;
 - не намагайтеся шокувати чи загрожувати дитині, говорячи «підди і зроби це»;
 - не аналізуйте його поведінкові мотиви, говорячи: «Ти так відчуваєшся, бо...»;
 - І, звичайно, звертайтеся до фахівців за допомогою!

Любов найкращий засіб виховання!

Будуйте щасливу родину без насилля!